

Several white paw prints of varying sizes are scattered around the text, primarily on the left side and bottom of the page.

EN ANDERLEDES DAG

En børnefortælling om coronavirus med

Leoparden Leo

VIDUNDERLIGE BARN.DK

Kære oplæser

Hos rigtig mange familier er dagene, som følge af coronavirussen, blevet meget anderledes. Det kan måske være svært at forklare sit barn, hvorfor det er vigtigt at overholde Sundhedsstyrelsens anbefalinger, hvordan vi bedst muligt skal agere i vores «nye» hverdag - og hvad skal vi egentlig svare, når vi bliver spurgt, om corona er farligt?

Det kan synes som en stor mundfuld, og derfor har vi, på meget kort tid, skrevet og illustreret en børnebog, der kan hjælpe jer på vej. Vi har skabt en fortælling, der på en skånsom måde giver dit barn et indblik i samt en forståelse for denne anderledes tid.

Vi håber meget, at den kan bidrage positivt hjemme hos jer.

God læselyst!

Forfatter: Signe Marslew

Illustrator: Birgitte Badsberg

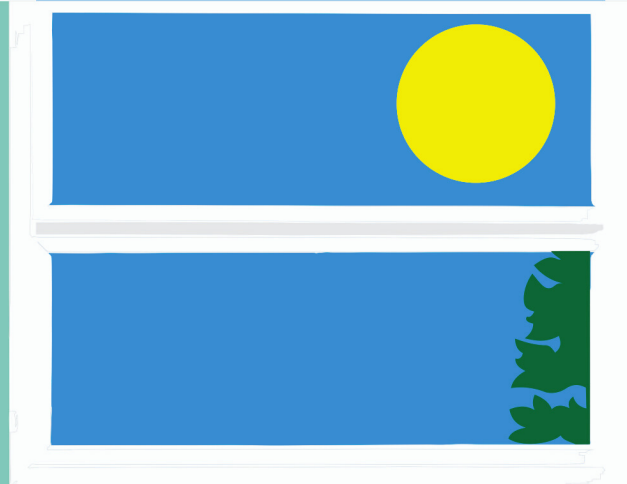
Kære søde og vidunderlige barn.

Du skal nu høre en historie, som handler om dig
og Leoparden Leo.
Vi håber, at du vil nyde den.

Kærlige tanker fra os til dig.

- Godmorgen, hviskede en stemme ved siden af dig. Du vendte dig om og fik øje på din allerbedste ven, Leoparden Leo. Leo kiggede på dig og sendte dig et af sine brede leopardsmil.

- Jeg glæder mig til i dag, sagde du så. I dag skal vi nemlig lege med alle vores venner, og så har mor lovet, at vi skal i biografen i aften.

- Jubii, råbte Leo og sprang op og ned,
fordi han blev så glad.

Lige siden den dag, hvor du havde
fundet Leo i pakken på køkkenbordet,
havde DU som den eneste i hele
verden kunnet høre Leo tale. Han
havde selvfølgelig også kunnet høre
dig. Det var som om, at I altid havde
været de bedste venner.

Du greb fat i Leo, som gav dig
et kæmpe bamsekrum.

Pludselig hørte I en lyd ude fra køkkenet.

Du sprang ud af sengen, og Leo fulgte efter dig.

Ude i køkkenet så I mor i fuld gang med at vende pandekager i luften.

- Pandekager, udbrød du!

- Nøj hvor lækkert, jublede Leo. Det er en af mine livretter!

Mor smilede til jer og satte panden på blusset.

- Ja, i dag skal vi have pandekager til morgenmad, for i dag er en anderledes dag, sagde mor.

- Hvad mener du med anderledes, spurgte du?
- Lige nu er der mange mennesker, der er blevet syge, svarede mor, og kiggede roligt på dig. Derfor skal vi blive herhjemme i et stykke tid. Herhjemme, tænkte du? Hvad mener mor med det? Og hvad så med mine venner? Og hvad med vores biograftur?

Leo kiggede på dig med undersøgende øjne. Du kunne se, at han også tænkte en masse tanker. Det var som om, at mor vidste præcis, hvad I tænkte på. Hun tog dig i den ene hånd og Leo i den anden.
- Kom, sagde hun, lad os spise nogle pandekager, og så snakker vi om, hvad der er bedst at gøre i dag.

I satte jer alle tre ved spisebordet, og duften fra de lækre pandekager fik din mave til at rumle. Leos mave rumlede også. Han grinede og holdt sine store leopardpoter op lige midt på maveskindet. I et kort øjeblik glemte du, hvad mor havde sagt, men så huskede du det pludselig igen.

- Hvorfor skal vi blive hjemme i dag? spurgte du. Mor kiggede kærligt på dig.
- Kan du huske dengang, da du og Leo havde meget varme pander? I havde feber og var nødt til at blive hjemme, fordi I ikke måtte smitte alle jeres legekammerater. Du kunne godt huske det. I havde leget indenfor i flere dage, så de andre børn ikke også skulle blive syge.

- Det er det samme nu, sagde mor. Vi skal holde os på afstand, fordi vi helst ikke skal blive smittet.

Du kiggede på Leo og kunne med ét mærke, at du blev en lille smule ked af det. Du havde sådan glædet dig til at lege med alle jeres venner. Og hvad nu med biografuren?

Mor forklarede, at biografen havde været nødt til at lukke, fordi vi skal passe på hinanden. Det ville jo ikke være så godt, hvis alle i biografen blev syge.

- Må jeg så heller ikke være tæt på dig og Leo? spurgte du.
- Jo, os må du gerne være tæt på, svarede mor. Vi er ikke syge, men det er alligevel vigtigt, at vi husker at gøre nogle ting, så vi holder sygdommen væk fra os. Du tænkte dig godt om, imens du kiggede på Leo.
- **Hvilke ting kan det mon være?** *(Lad dit barn svare)*

- Jeg ved, at vi ikke må komme tæt på andre mennesker, sagde du så.
 - Eller bamsevenner, hviskede Leo.
- Du smilede.
- Ja, eller bamsevenner.

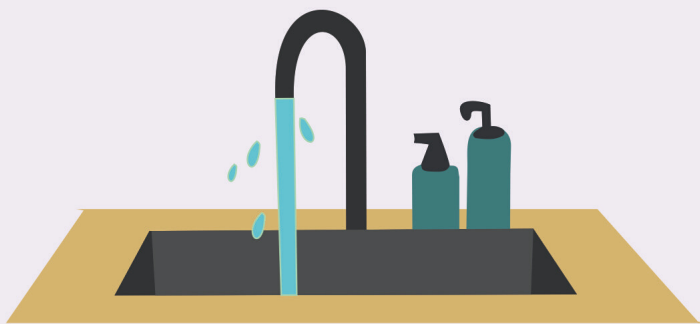
Derefter snakkede du med mor og Leo om to andre meget vigtige ting, som I skulle være gode til at huske hinanden på.

Hvis man skal hoste eller nyse er det vigtigt, at man gør det ind i sit ærme eller i sin leopardpels.

- Kan du prøve at vise, hvordan man skal gøre?

(Lad dit barn vise dig hvordan man nyser i ærmet).

Det er også rigtig vigtigt,
at vaske sine hænder og
poter godt.

- Kan du huske, hvad man
skal bruge, når man skal
vaske sine hænder?

(Lad dit barn svare)

- Jeg kender en vaske-
hænder-sang, udbrød
Leo pludselig.

- Skal vi synge den?

Melodi: Mester Jakob

Vaske hænder, vaske hænder

Sæbe på, sæbe på

Hænderne blir' rene, neglene blir' pæne

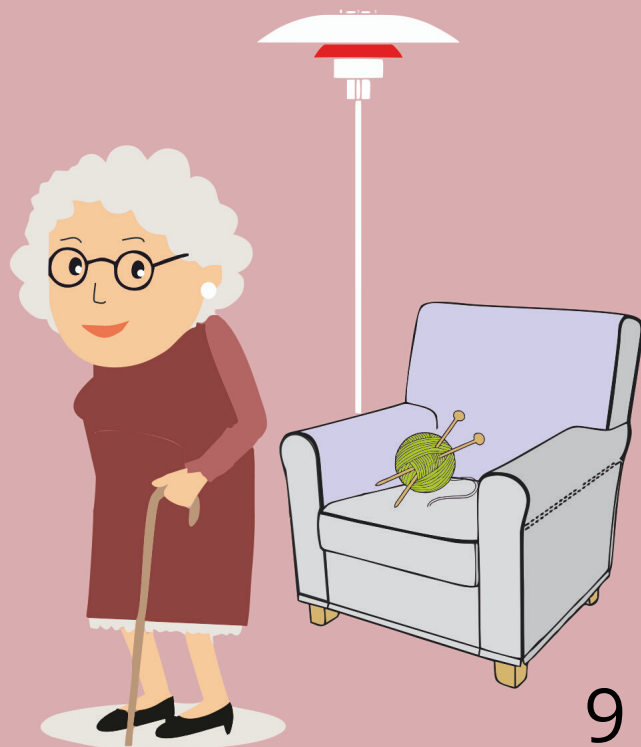
Gnub og skrub, gnub og skrub

- Det var sørme en hyggelig sang, sagde mor. Er I færdige med at spise?
Det var I. Pandekagerne havde smagt skønt, og de lå nu dejligt nede i jeres maver.

- Mor, sagde du så. Nu har vi spist pandekager, men hvad med fru Grå, som bor inde ved siden af os?

Fru Grå var en ældre dame, som havde svært ved at gå. Hun havde boet inde ved siden af i mange år, og I var ofte på besøg hos hende.

Mor kiggede på dig og smilede.

- Sikke en god tanke, sagde hun så. Vi skal huske at hjælpe hinanden! Også selvom vi skal holde os på afstand.

Leo sendte dig et af sine brede leopardsmil. Han syntes også, at det var en dejlig tanke. Han hviskede, at I kunne pakke en madkurv og stille den foran fru Grås dør.

- **Hvad synes du, der skal i kurven?** (*Lad dit barn svare*)

Du og Leo gik ud på badeværelset og vaskede hænder og poter meget grundigt, imens I sang vaske-hænder-sangen igen og igen. Bagefter fandt I de lækre madvarer frem i køkkenet og puttede dem i en lille kurv.

I huskede på, hvad mor havde fortalt jer om at holde afstand, imens I sammen gik hen og bankede på fru Grås dør. Inden hun åbnede, havde I stillet kurven helt hen til døren og var trådt et skridt tilbage.

Fru Grå blev meget, meget glad for kurven og I gik smilende tilbage til mor.

- Hvor er det dejligt at hjælpe andre, sagde Leo, og kiggede længe på dig.

Du var helt enig. Det føltes rigtig godt i maven. Lidt ligesom pandekagerne.

Resten af dagen hyggede I jer sammen indendørs. I farvelagde fine maleark, lavede hyggelige tegneopgaver og mor læste en sød historie højt for jer.

Da mor puttede jer i sengen om aftenen, kiggede du på hende og sagde:

- Mor, er du bange for sygdommen? Mor kiggede roligt på dig og svarede stille:
- Nej, det er jeg ikke, men vi skal huske at gøre de ting, som vi har snakket om for at passe på os selv og hinanden.
- **Kan du huske de tre ting?** (*Lad dit barn svare*)

- Tak for en dejlig men anderledes dag,
hviskede Leo. Det kan godt være, at vi
ikke legede med vores venner eller kom
i biografen, men så længe vi har hinanden,
skal det nok gå.

Du tænkte på fru Grå og blev
glad ved tanken om, at I havde hjulpet
hende. I morgen ville I tage en tur over i
den lille skov, og I ville huske at holde afstand
til de andre mennesker og bamsevenner.

- Godnat Leo, sagde du stille.
- Godnat, svarede Leo og lagde sit
leopardhoved helt ind til dig.
Jeg er så glad for, at jeg har dig!

Hvis du og dit barn har lyst til at lære Leoparden Leo bedre at kende,
er I mere end velkomne til at kigge rundt på hjemmesiden.
Her finder I bl.a. gratis maleark og hyggelige tegneopgaver
med Leoparden Leo.

I kan også læse mere om vores børnebog «Leo - min vidunderlige ven»,
der er skrevet og illustreret med kærlighed til alle børn!
Bogen har ét meget essentielt formål: At støtte og styrke
den (livs)vigtige tro på eget værd: Selvværdet!

Kærlige tanker og virtuelle krammere fra os til jer!

Følg os online her...

www.facebook.com/vidunderligebarn

www.instagram.com/vidunderligebarn

www.vidunderligebarn.dk